

Pantera Rosa, forever

Creada per Fritz Freleing i De Patie per al film homònim de Blake Edwards el 1964, la Pantera Rosa ha esdevingut un dels personatges més populars de l'animació. Entre els seus adeptes, els grans i els menuts ixen a parts iguals.

Fins aquell moment les panteres cinematogràfiques havien estat negres —preferentment—, però mai de color rosa. Allò era més propi d'una fantasia oriental —fer una pantera de color rosa—, i com un conte de *Les mil i una nit* començava una de les comèdies més delirants de la dècada dels seixanta. El film va arribar a ser un gran èxit mundial, però a més, significà la presentació d'una de les figures més populars del món de l'animació: la Pantera Rosa.

Després de realitzar films com *Chan-taje contra una mujer* i *Dies de vi i roses*, Blake Edwards, que s'ha consolidat com un dels nous valors de la cinematografia de Hollywood —amb títols com *Operación Pacífico* i *Desayuno con diamantes*— torna a donar un gir de 360 graus a la seua carrera, amb una comèdia que combinava l'humor i la trama

policíaca. El film, que es titula *La Pantera Rosa*, està pensat en un principi per a ser protagonitzat per Audrey Hepburn, Ava Gardner i Peter Ustinov. Finalment, el repartiment es quedaria en una combinació explosiva formada per Peter Sellers en el paper del dissortat inspector Clouseau, Capucine com la seductora i elegant —vestida per Yves Saint-Laurent— senyora Clouseau i amant de sir Charles, un distingit lladre de guant blanc interpretat per David Niven. A més, completant les *liaisons dangereuses*, Robert Wagner, un gandul i sexy estudiant, i Claudia Cardinale en el seu primer vehicle internacional com la princesa Dala, espècie de Soraya de vacances a Cortina d'Ampezzo i propietària del diamant La Pantera Rosa.

Blake Edwards hi conjugava hàbilment diferents gèneres cinematogràfics dins d'un esquema de vodevil policíac, on sobreixia la figura de l'inspector interpretada per Peter Sellers. A més, un altre personatge, el de la Pantera Rosa, hi debutava amb gran èxit. Creada per Fritz Freleing i De Patie per als títols de crèdit del film —que suposaven una novetat a les capçaleres realitzades fins a aquell moment— l'èxit fou fulgurant. Fritz Freleing provenia del món de l'animació de la Warner, on havia col·laborat en la creació de personatges com Bugs Bunny, el gat Sylvester, o el ratolí Speedy González; i amb De Patie, després que la Warner deixara de produir films animats, s'havia posat a treballar en el sector publicitari. L'èxit del personatge els va ani-

mar a realitzar una sèrie de breus *cartoons* protagonitzats per l'estilitzada pantera. Produïts per la United Artists, la sèrie de la Pantera Rosa tindria una gran acollida popular, i a més trencava amb l'associació de dibuix animat i públic infantil. El felí dau-

rat aconseguia entre la població adulta nombrosos i fidels seguidors. Per la seua banda, l'Acadèmia de Hollywood la recompensà amb un Oscar, en el capítol d'animació el 1964.

De nou, la Pantera Rosa animava els títols de crèdit del següent film de Blake Edwards, *A shot in the dark* —*El nuevo caso del inspector Clouseau*—, però en aquesta ocasió la pel·lícula no repetia l'èxit de l'anterior. Edwards s'acomiada de la sèrie per deu anys, i després d'un seguit de films fracassats —*Dos hombres contra el Oeste*, *Diagnóstico*, *La semilla del tamarindo*— repren les aventures de l'inspector Clouseau. L'èxit l'acompanyaria en el projecte —Edwards, a més director, és productor dels films—, amb títols com *El regreso de la Pantera Rosa*, *La Pantera Rosa ataca de nuevo* i *La venganza de la Pantera Rosa*, últim film protagonitzat per Sellers abans de morir.

Tot i això, la nova etapa de la Pantera Rosa no aconseguia igualar els resultats artístics de la primera, malgrat comptar amb pressupostos més elevats, i els títols de crèdit dels films s'erigiren en les millors seqüències d'aquests.

Segurament, tot aquest èxit seria incomplet sense la figura de Henry Mancini, músic i compositor, i habitual col·laborador de Blake Edwards. D'ell són títols com *Moon river*, *Charade* o el «Madison dels elefants» d'*Hatari*.

Mancini posava *swing* i sintonia a la flegmàtica Pantera, uns acords que acompanyaran per sempre les seues intervencions.

Tot i que el 1972 es deixaren de produir dibuixos animats de la Pantera Rosa, la fama del personatge no ha deixat de créixer, i juntament amb Snoopy, ha aconseguit fer-se un lloc d'honor en l'Olimp zòofil hegemonitzat fins aquell moment per les criatures de Disney. □